

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ПОДЛИСТАК РАДИКАЛА МОРАВИЧКОГ ОКРУГА ОПШТИНСКИХ ОДБОРА:
МИЛАНОВЦА, ЧАЧКА, ЛУЧАНА И ИВАЊИЦЕ

ГОДИНА VII БРОЈ: 80
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

МИ СТИЖЕМО!

Одлуком Окружног одбора Српске Радикалне Странке са седиштем у Чачку, донете на састанку, одржаном у суботу, 16. марта 1996. године да се покрене Подлистак, српских радикала Моравичког округа, листа „Велика Србија“; креће се са интерним информисањем чланства и становника овог округа.

Зашто „стижемо“?

Српски радикали су политичка групација онога дела српског народа који кроз свој програм и рад имају предзнак борбе за српство и српске просоре, борбе која ће на крају довести до стварања српске државе у којој неће бити ових и протеклих недаћа: што задесише и што се дешава Србима. Свесни смо да нас овај издајнички режим, што се тиче радикала, а и српског народа, пљачка, лаже и продаје! Да би прикрили своја недела они забрањују: јавно снимање Скупштинских заседања, недоступност јавним медијима и новинама, на разне начине малтретирају, приводе и „осуђују“ наше радикале и активисте ове странке, окомљују се се на све српске националисте, врата свих редакција су нам затворена. Зато смо решили да, као подлистак нашег страначког листа „Велика Србија“ излази

Подлистак радикала Моравичког округа:

Говорићемо истину, писати истину, све оно што Вас тишти. Зато и од Вас тражимо сарадњу. Своје примедбе и текстове шаљите и доносите у седиште Окружног одбора Српске Радикалне Странке. У почетку ћемо највероватније „из

Писаћемо и о духовности-ма нашег народа, о нашој вери православној - светосавској... оно што нисте знали...

Режимлијама и њиховим поданицима, парламентарно морамо стати на пут - нека то покажу будући избори јер ово је последњи тренутак да се одлучите, да опстанете, да Вам

Ивањица: трибина Радикалне странке

лазити“ петнаестодневно, а касније и седмично. Моћи ћете да сазнате шта се дешава у: Чачку, Горњем Милановцу, Ивањици и Лучанима. Ви радикали из ових општина, јавите се...

потомство живи часно и поштено - домаћински и српски јер СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА!

Моравички Окружни одбор
Српске Радикалне Странке

СЕДИШТЕ МОРАВИЧКОГ ОКРУГА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ - ЧАЧАК, тел. 032/ 43. 633

ПРЕДЛОГ: „ДА СЕ ОДМАХ ОСНУЈЕ!“

Многи народи имају своје академије наука, своје галерије, где се „остављају“ оставштине. У последњих пет година код овог народа званог Срби требало би, по предлогу многих, покренути све акције, организовати припреме „да се одмах оснује“ једна нова галерија, која је, по прилици својствена, за онај део народа који су обојени црвенилом, на својим нежним леђима носе овај „режим издаје и продаје“. Постоји предлог да се да име овој галерији. То би и пре „оснивања“ требало урадити. Име би гласило: Галерија ликова истакнутих лопова и издајника.

Отварањем ове галерије, посетиоци би могли, веома поучно видети и сазнати како се у периоду од 1990. па до 1996. године за кратко време стицало богатство, начин веома ефикасне и брзе издаје сопственог народа, продаја животног простора на хиљаде километара квадратних. Ту има итекако ликова по којима се, млади следбеници, требају поносити: да не говоримо како су вешто и способно организовали шверц цигаретама, нафтом, рудама, лековима... У посебном простору, организатори галерије, вероватно

ће ставити ликове „истакнутих“ који су у последњем рату продавали непријатељу тенкове, хаубице и слично наоружање.

Ова земља није у рату и није ратовала! То да Вам је у памети, ова Земља слави „Дејтонски мир“, а свога највећег сина Злобу ставља на пијадестал мазохисте... уместо себе жртвова човек сопствени народ! Свака му част и алал му вера! Човека под хитно треба прогласити Краљем, а зашто да не... и то црвеним краљем, да то не заборавите!

Никоме ништа што преко шест милиона Срба гладује и крпи крај с крајем.

Никоме ништа што се тамо неким прекодринским Србима продаје и достојанство, име и вера!

Никоме ништа ако и ова земља „буде жива“ за пар година!

Све се то ради за част највећег сина Злобе - ЦРВЕНОГ КРАЉА!

НАРОДЕ, СЛЕДИТЕ ГА, ЈЕР БИ МУ И САМ ЂАВО ПОЗАВИДЕО, ПОЗАВИДЕО, ПОЗАВИДЕО...

ШТА НАМ ЈОШ СПРЕМАЈУ

Данас, у овој интернационалној, миротворној и „сретној“ Савезној Југославији, живи се предивно. Њен народ је пресрећан и живи да преживи. Треба доћи у ову дивну и срећну земљу у којој цвета црвено цвеће, сунце сија црвено (читај крваво). Овде највише успевају и највише су слављени они који су се одрекли очевог имена, своје вере православне: прихватајући се „новог поретка светског“, настављајући ширење ђаволског семена, црвеног и његовог знака „крваве петокраке“, продајући и убијајући део по део сопственог народа, народа који у већини чини ову земљу. А и у тој земљи, трећој и највећој гробници; која се тек само копа, уређује и припрема да попуни телима тога народа како би ударили темеље своје бахалности: - продају делове животног простора.

Убише на хиљаде часних ратника - Срба који бранише своју вековну прадедовину.

Поклаше на стотине и хиљаде невиних деце, жена и стараца.

Попалише на стотине хиљада кућа и тела српских што не могаше да се одбране, или нису хтели да им оставе животе...

А онда примише на стотине хиљада избежумљених, похараних, проданих - без дома, огњишта.

Давају им кашкице—само да не црку од глади; а можда би се и „славна“ БУБА МОРИНА морала коначно посетити да је и њена очевина остала испод Клековаче. НЕКА СЕ ПРИСЕТИ СВОГА ДЕТИЊСТВА И СВОГА ГРАДА ШТО ГА ТАКО ЛАКО, ЗА ЛУДЕ ИДЕЈЕ „ЦРВЕНОГ ДЕМОНА“, ПРОДАДЕ.

А та иста БУБА МОРИНА, оним мученицима што су „прешли Дрину“ припрема пакете мера о враћању међу егзекуторе „Демонских“ наредби. Прво да би се присилили да „оду назад“ већ у априлу укида помоћ за Србе из Босне, а у мају за оно мало даље - Србе из Крајине Српске. Хоће жена да помогне, да им буду тањи вратови, да буду мршавији; да се лакше покољу или набију на коље, јер слуша наредбе славног и миротворног шефа.. Свака јој част, јер је и нема. Алал јој вера, јер се вере одрекла.

А ТИ НАРОДЕ ТРЕЋЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ БУДИ СРЕЋАН, МИРА(Н) јер те чека двадесет и први век у великој јами која ти се копа. СПАВАЈ СНОМ!

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел
Генерални директор:
Александар Стефановић
Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић
Заменик главног и одговорног уредника:
Петар Димовић
Редакција:
Јадранка Шешел, Рајко Горановић,
Момир Марковић, Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић, Александар Вучић
Председник Издавачког савета:
др Борђе Николић
Секретар редакције:
Љиљана Мијоковић
Техничко уређење и штампа:
Штампарии ЕТИКЕТА д.д.
Коњевини - 32000 Чачак, тел. 032/53-949
Редакција прима пошту на адресу:
Велика Србија, Француска 31, 11000
Београд
Рукписи се не враћају;
Новине *Велика Србија* уписане су у
Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информисање под бројем
1104, од 5. јуна 1995. године.
Министарство за информације Републике
Србије 19. августа 1991. године дало је
мишљење број 413-01-551/91-01 да се
Велика Србија сматра производом из
Тарифног броја 8, став 1. тачка 1. алинеја
10, за чији промет се плаћа основни порез
по стопи од 3%.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА ЗА
МОРАВИЧКИ ОКРУГ - ЧАЧАК

**СВИМ СРБИМА И СРПКИЊАМА
ПРОДАНИМ И ПРОГНАНИМ СА СВОЈИХ ВЈЕКОВНИХ
ПРАДЈЕДОВСКИХ ОГЊИШТА ИЗ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ КРАЈИНЕ
И РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ (ИЗ ВИСОКЕ КРАЈИНЕ)**

Драга браћо и сестре,

Обраћамо вам се као најрођенијима, јер су се у последње вријеме почеле дешавати „чудне“ ствари, које не можемо тако једноставно гледати и зато вам морамо указати на то - што никако не смијемо слиједити, јер ће наша трагедија бити још већа. Може нас довести до потпуне пропасти.

Драга браћо и сестре,

Ви који сте протјерани са својих вјековних огњишта, са своје прадједовске свете српске земље: Ви, дјеца славних српских ускока и хајдука, потомци Стојана Јанковића и Илије Смиљанића, старца Вујадина и Голуба Бабића, Петра Мркоњића и свих оних славних српских првака и војвода из најскорије српске и ваше прошлости - не смијете поклекнути духом, предати се и допустити да вас заведу управо они који су нас у нашу српску трагедију и голготу и гурнули. То су ђавољи вуци у јагњешим кожама. Чувајте их се! Сада нам се нуде ти исти лицемјери, као миротворци и спасиоци.

Хвала, баш им хвала на њиховој доброты и бризи! На овој нашој неизвјесности хвала свим оним „кумовима“ који су, за протеклих пет година, међу нас долазили и доносили „црвену болест“ и своју „стручну помоћ“ - продајући нас. А ми били слијепи и лаковјерни...

Оно што су планирали то су и остварили: заправо, тако помажући нашим сталним непријатељима, крватима и муратовићима, онима који су нас вјековима клали и набијали на коље, онима који су жељели да „тамо преко Дрине“ буде што мање Срба... да нас не буде никако! Тако, заправо, спроводећи већ познати план сарадње усташа и комуниста, склопљен још између Јеврејина Моше Пијаде и усташе Миле Будака у лепоглавском затвору. И отада комунисти све више и темељитије помажу да се тај план и спроведе. Да граница буде управо на Дрини, да Велика Хрватска буде ВЕЛИКА...

„Црвено зло“ се опет шири и своје чељусти отвара, гутајући само Србе, часне и поштене!

Драга браћо и сестре,

Лако можете препознати лажне апостоле и „спасиоце“. Имајте у себи своју вјеру православну, светосавску - снагу српских витезова. Сјетите се само палих својих синова, очева, браће, мужева, комшија... који су за протеклих пет година својом крвљу натопили Динару, Кордун, Банију, Западну Славонију, Бихаћ, Грабеж, Уну, Купрес, Лику, Далмацију, српски Кородор... и сва остала ратишта гдје су Крајишници Книнске и Високе Крајине ратовали за одбрану свете српске земље и српских огњишта.

Браћо и сестре,

Заклињемо вас Господом да не дозволите да нас дијеле и цијепају: нудећи једнима добре послове и црвене књијжце, запошљавајући их, док друге сабијају у нове логоре и забране које зову колективним смјештајима. **Не дозволите да нас употребе против нас, против Срба, наших домаћина. Не дозволите да нас хушкају на нашу драгу браћу, наше драге домаћине, у Србији и Црној Гори.** Будите јединствени, сложни: сви сте ви једно, Срби - били из Книна или Петровца, Бенковца или Гламоча, Петриње или Кључа... **Сви сте ви и сви смо ми Крајишници!**

А своју доброту покажите добротом према онима који су вам искрено и поштено - домаћински помогну, не тражећи од вас, у вашој муци, противуслугу. А оне који вам помоћ пруже, а услове вас да подржавате ђаволску „црвену политику“, који проводе политику заслепљивања сопственог народа српског: упамтите их и окренути им леђа!

**нису нас они примили, драга браћа и сестре, него народ српски!
због њих смо, управо, и отишли са наших огњишта!**

Најрођенији, Срби и Српкиње,

А наше изроде, издајнике, наше лажне вође, оне домаће, добро познајемо. И они су дебело допринијели овој нашој голготи. Никако се не састајте са њима, игноришите их. То су били и остали плаћеници, то су они који су на имену српском добро одебљали новцем своје џепове: - то су они преко којих су „кумови“ најлакше и најбрже остварили свој план.

И зато и ви својој сабраћи, својим добрим српским домаћинима помозите - помозите им да „прогледају“ и скину црвену ђаволску паучину са очију.

Браћо и сестре, продани и прогнани, Срби и Српкиње!

Идите у свете храмове, молит се Господу, славите своје славе, поштујте братољубље и слогу српског народа. Помозите својој Цркви - да се сав народ српски побожи, сложи и умножи.

Једни друге помажите!

Слушајте ријеч Божију!

Добра дјела славите у Христу!

Будите јединствени, држите се, дружите се, своје обичаје не заборављајте и пјесме своје пјевајте - Богу угодне! Молите се Господу Христу искреног и чистог срца!

**ЈЕДНА ЈЕ СРБИЈА!
ЈЕДАН ЈЕ НАРОД СРПСКИ!
ЈЕДНА ЈЕ ВЈЕРА ПРАВОСЛАВНА!
СВЕ ЗА СРПСТВО, СРПСТВО НИ ЗА ШТА!**

**С вјером у Бога,
слобода или смрт!
Ваша продана и прогнана браћа,
ваши сапатници
војводе
Раде И. ЧУБРИЛО, с.р. и
Горинко М. ЈАКОВЉЕВИЋ, с.р.**

Негдје у Србији,
НА ДАН СВЕТА ТРИ ЈЕРАРХА
1996. године господње

РАДЕ ЧУБРИЛО: „ФАРСА И ОБМАНА...“

РАДЕ ЧУБРИЛО Војвода четнички, посланик у РСК до краја 1993. године, председник Удружења ратних војних инвалида и породица палих бораца РСК и члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке

НН: Плаши ли се Слободан Милошевић Крајишника?

НА: ДА ЛИ ЈЕ НА ПОМОЛУ ЈОШ ЈЕДНА РСК-ФАРСА?

ПН: Расељени и разбацани, Крајишници не знају поуздано где ће сутра заноћити и са жељом ослушкују гласине које злосутно наговештавају још једну трговину. Српски борац Раде Чубрило оштро оптужује политичко и војно руководство Републике Српске Крајине (РСК) и њихове налогодавце из Београда и у интервјуу за „Велику Србију“ додаје:

Режиму у Србији није ишло у прилог да се Крајишници некако окупе и групишу и да им се укаже ефикасна боља и већа помоћ. На жалост, они су расути и разбацани. И сада смо сведочи нових расељавања свуда и свукуда. Како ће се ово завршити ја, Бога ми, не знам. Разбијање је присутно. Људи су углавном, по преласку Дрине, ишли код родбине или код пријатеља. Сналазили су се како су знали. Они који нису имали куда ишли су у колективне смештаје. Они су плански, чини ми се, разбацивани да не би стварали одређене проблеме овој држави. Вероватно ће се сада прићи још већем уситњавању тих колективних смештаја. Људи ће вероватно, бити упућивани у нека удаљенија насеља, што значи да ће ситуација бити, чини ми се, још лошија.

Прича се о постојању неког плана Милошевић - Туђман и о некаквој акцији враћања људи у Крајину. Основан је и Микелићев Комитет за повратак Срба у Крајину. Шта се то спрема?

ЧУБРИЛО: Тачно је да се нешто припрема. Направљен је некакав тим за повратак прогнаника, тако се у тим плановима бар зову, у Крајину. Ја мислим да тај програм и тај план неће успети, не зато што се један део људи више не би вратио у Крајину, а неки и не би, него зато што Хрвати сигурно неће те људе прихватити назад. То је све фарса и обмана. Можда Хрвати прихвате неку групу, тек толико да замажу јавности очи. Као, ето, они су нас примили назад па ко хоће-хоће, а ко неће-не мора. Чини ми се да ће тако бити. Не знам како је замисљена та акција повратка Срба у Крајину, али мислим да је приликом саставања тог тима требало водити рачуна да се чује глас тог прогнаног народа. Да народ каже ко би то евентуално могао да преговора са Хрватском око повратка у који ја, понављам, не верујем.

Поставља се питање, можда формално а можда и суштинско - у чије име говоре Микелић, Бабић, Мартић и уошћене људи који су били у врху државних институција РСК, јер после изгуба Крајина као држави институционално више не постоје.

ЧУБРИЛО: Мислим да је било јасно и док смо били у Крајини колику и чију подршку имају та тројица поменутих. Бабић је имао своју организацију, Српску демократску странку (СДС) Крајине, и претпостављам да је говорио у име те организације. Мислим да је око Бабића остала само једна мала група људи који су му били врло блиски и у Кијну. Његова странка је готова и чак и његови највернији људи, са којима сам недавно имао контакте, не подржавају га... или је то само нека игра. Мартић је у Бања Луци и, колико чујем од људи, остао је без било какве подршке. Он је имао малу групу следбеника који су га подржавали у неким варијантама и претпостављам да говори у њихово име. Микелић није имао никакву подршку у Крајини или је, боље речено, та подршка била врло занемарива. Међутим, он има и сада подршку режима у Србији. У сваком случају, према мојој

процени, после пада Крајине сва тројица говоре у име врло мале групе људи. Мислим да они сада говоре само да се не забораве. Морају нешто причати да не би изашли из јавности јер, можда, имају намеру да се врате у политички живот, некад... ко зна кад...

Како је ситање међу људима у камповима и по местима где су смештени, имају ли веру у себи да ће се једног дана враћити у Крајину или мисле да ће се ићи морати, ипак, решавајући оружјем јер се српска политика, посебно у Крајини, фокусира врло срамном и шоржавајућом?

ЧУБРИЛО: Обишао сам недавно неколико колективних смештаја. Био сам пре неколико дана и у Рудом да обиђем наше инвалиде. Сви се налазе у врло лошој ситуацији. Сви су у доста незавидном положају, без обзира да ли су смештени индивидуално, колективно или су расути по болницама. Знамо какав је стандард уопште. Они који су имали паре, који су мешетарили Крајином, они су се добро смјестили. Имају и куће и паре и баве се „бизнисом“... то су наши политичари, наши велики бизнисмени. Бабић је у Земуну, Микелић у Београду, министри из бивше Микелићеве а-и Бабићеве владе углавном су у Београду, неки новокомпановани бизнисмени који су дјеловали из сенке сада су на Црногорском приморју. Распоредили су се углавном по јачим центрима. Ту је капитал, ту су паре а ту је и велика гужва и најлакше је да се ту склоде да не би имали, евентуално, неке проблеме са људима из Крајине који су изиграни и преварени и који би се можда, на неки начин чак и светили... Најлакше је сакрити се у велико граду, то је јасно.

Шта ће бити са Крајином и са тим расељеним Крајишницима? Како изаћи из ове дубоке кризе свих српских земаља?

ЧУБРИЛО: Већ сам рекао да од повратка неће бити ништа. По мени, било би најлогичније и најнормалније да тим људима држава Србија или Југославија изађе у сусрет. На крају крајева, председник Србије Слободан Милошевић је говорио доста пута да ће сви Срби живјети у једној држави. Е па, сада смо ту. Ти људи би требало да добију неки комадић земље, а у Србији има доста пусте и неискоришћене земље. Третило би да им се дају личне карте, социјална заштита, да се да нека помоћ новчана за инвалиде и за угрожене. Мислим да би то био један нормалан потез ове власти у Југославији и Србији и Црној Гори. То би било најнормалније. Да сви будемо равноправни грађани ове државе у којој се налазимо. Да сви имамо иста права и исте обавезе. Једноставно речено, требало би створити правну српску државу која би омогућила нормалан живот, у којој би сваки грађанин имао гарантовану могућност креативног рада и креативних слобода на свим пољима. Тада се не бисмо сви јалово бавили политиком и политиканством. А од повратка масовног у Крајину за сада нема ништа. Ја имам неку визију како би то требало извести, али мислим да сада о томе није вријеме да причамо. Једном другом приликом.

Поред проблема смештаја, хране, лекова... ишта људи најтеже подносе?

ЧУБРИЛО: Мислим да је највећи проблем неизвјесност. Људи не знају шта их чека. Зато сам мало прије говорио да би људе требало изједначити. Ако је већ речено да ћемо бити сви у једној држави, значи да ћемо имати сви иста права и исте обавезе. На жалост, није тако и та неизвјесност убија. Људи не могу ни да се запосле, није добра исхрана, нема довољно намирница, није добра социјална заштита, превоз је проблематичан, има и шиканирања - и појединачно и групно... има свашта. Ако с друге стране пратимо телевизију, новине... видимо кроз неке изјаве Црвеног крста или комесара за избјеглице Бубе Морине да долази помоћ. Они говоре да је све ОК, да је све збринато, да је свима добро... Ја кажем, обилазио сам неке кампове, контактирам са људима, и Бога ми, није баш тако како се прича. Третило би мало озбиљније прићи том проблему. Али, најважније је да се ријеши тај проблем неизвјесности који притиска људе. То је највећи проблем. Како ћемо сутра?! Куда?!

Постоји ишекулација, основана или неоснована, о шеме да ће СПС у својим настојањима да учлани ишио више људи покушавајући оном Павелићевом методом, мало модификованом, да ишекују Крајишника ирвуче у СПС, ишекују враћи преко Дрине ишекују им одузевиш изабелички сшаис а ишекују ишекују ишекују да се зложи и свађа са својим сународницима. Да ли имате индицију да се на то може рађи?

ЧУБРИЛО: Чују се приче али питање је колико се причама може вјеровати. Ја не знам за податак да се неко учлањује у СПС. Са моје тачке гледишта такав сценарио је неизводљив. Актуална власт, а сад је то СПС, морала би претходно признати статус држављанства људима из Крајине и у том случају они би имали право гласа, па би се онда учлањавао ко у коју партију хоће. Мислим да тај потез са уценама неће имати успеха, ако до њега дође, мада ја у то не вјерујем. Мислим да је то мало претјерано, не знам откуд долази та ишекулација. Јер, људи ипак сматрају да је у овој нашој пропасти која се догодила доста утјецаја баш било са те стране, од режима, и не мислим да би сада баш летјели да се учлане у СПС. Претпостављам да ће се учланити ови који имају неки велики капитал да не би дошли на удар власти. Можда ће и неки други, по методи поратној. Јасно је како су људи долазили до положаја, до пара и до доброг живота у времену од '45. па наовамо. Идем у Савез комуниста и онда ћемо долазити на боље позиције. Онај ко то није желео имао је одређене проблеме, или је био у лошијем положају материјалном, друштвеном... Мислим, ипак, да су данас и једни и други и трећи и сви остали схватили да такве методе више не пролазе. Ипак је народ данас далеко политички мудрији. Мене лично то питање ни мало не прогања. О свим крајишким проблемима, пре августа '95. а после тога, неке ћу ствари ускоро рећи мало гласније и конкретније. И вјероватно ће то бити за некога врло занимљиво... а за некога неће!

Зоран ЂУЛАФИЋ